

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia Prima.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

LIBER PRIMVS.

ELEGIA PRIMA.

1. Collidunt Ismaël & Isaac.
2. Vtriusque è ludo oritur simultas Saram inter
& Agarem, & inde huius exsulum.
3. Agar culpam Ismaëlis extenuat, & deprecatur
pœnam, suamque obtendit innocentiam.
4. Erinnyas suas deplorat, easque iam iam ad-
futuras sibi adesse præ metu fingit.

L Vdebant gemini patrio pro limine fratres. 1
Si non in thalamo ludicra bella cient.
Cerrat uterque, paresque anidus decurrit in artes,
Vincendi studio quærit uterque decus,
Nescio que medio ludo subrepsit Erinays.
Venerat ab furuo liuida larua lacu.
Hæc obliqua tuens limo dum lumine fratres
Fascinat; in discors nomen utrumque secat.
Exin rupta fides, & utrimque querela parentem 2
Aduocat. Icla probris ardet utrimque parens.
Rixa, furorque subit, Dominam pndor vrit; & ipsam
Vrit item seruam, quem parit ira, dolor.
Ecqua toro gemino sit pax, & gratia pacis
Salua diu, dispat cum stat utrimque puer?
Nec potis est coniux longas incidere lites:
Quid faceret? seruam iudice damnat herâ.
Abramo nunc ergo toro diuertere perennis
Exul Agar, confors cui modò nomen eras,
Bersee loca sola terens Arabasque salebras,
Torrída queis æstas triste perurit iter.

A

Tura

Tum lacrymis suffusa genas, tum plena furoris
 Quem premit, hanc vocem turbida rupit Agar.
 Quid precor, imbellis meruit sine viribus ætas,
 In Sarai si quid peccat iniqua parens?
 Immerito pater alme pius, sed parce puello,
 Parce tibi. Gnato pars bona patris inest.
 Parcere si nolis; iustas sed digere causas.
 Si lubet, o lubeat, quod lubuisse licet!
 I faco Ismael, inuidit forsan honores,
 Et sibi iam primo præmia prima rapi,
 Forsan & obliquis illum defixit ocellis,
 Ut puer est. Pueri quid nisi ludus erat?
 Fratris at illudit tenero vafer ille pudori.
 An leuis ergo iocus iam graue crimen erit?
 Si nocuit, tenero rudis error id imputet ævo:
 Ira sit & iustis hinc moderanda minis.
 Sin præceps furor haud æquas admittit habenas,
 In me præcipiti quo pede cœpit, eat.
 Quid iuuat infontis fors vncia parca cruoris,
 Ut puer exstinguat quas alit ira, faces?
 Sæpè Charis dixit cæco moderare furori:
 Illa Charis nostro sueta sedere sinu.
 O pueri miserere, piæ miserere parentis
 Ipse parens, tangat corda parentis honos;
 En tuus hic sanguis tibi flos satus vnde nepotum est,
 Primus & ille quidem nec memor hæret amor?
 Quin etiam non æqua licet diuortia damnet
 Quam pepigi sancto fœdere vincta, fides,
 Siue trahat maleuada Venus, seu dira Megæra
 Terreat, aut toruas fulminet ira minas:
 Quod tibi seruo decus nîneo de flore decoris
 Nec fera decerpet vis, nec adalter hymen.
 Sed quò sancta fides? quò gratia rara iuuentæ?
 Quò laus prima tori? quò sine labe torus?
 Quò Sarai modò plausus & arrha marita parenti?
 Tot si dona procax turbo repente rulit?
 'sque ad eone graues Diuis queis opprimor iræ
 Ut nequeant animi flectere fræna sui?

Seiqui

ELEGIA II

3

Se qui vincit amans, illum mirabor, & illi
 Dixero: sis astris pulchrius opto caput.
 Sed non frangit Amor, nec erit fregisse furorem,
 Detonat in clades surda procella meas,
 Surdior at statua, vel marmore durior hostis
 Auribus excludit quas damus ore, preces.
 Vel patrios poterant manes excire sepulcris
 Hæ lacrymæ, nec adhuc corda paterna movent?
 Ergo mihi dubio nunc impendenda labori
 Vita, diu tutâ cui stetit arce quies?
 Mille deerrandum via quò rapit auiâ, campis,
 Mille sed vna sedet mors mihi meta vijs.
 Dum quæror incurvat rabido me pardus hiatu,
 Iamque latus Gnato diripit ille meo,
 Decipimur (cæco Pietas ignosce timori)
 Mens quæ ficta videt vera pericla pauet,
 Sunt aliquid misero sed ficta pericla timori.
 Omnia non fingit, mox ea vera gemet.
 Sic vbi nunc nil facta virent aconita venenis:
 Terra dein atræ semina pestis alit.
 Nusquam tuta salus, fraus omnibus incubat oris,
 Omnibus & fallit insidiosa plagis.
 Idque vbi monstriferis sæuit fera plurima syluis,
 Siue Draconigenas sibilat aura minas.
 Quàm citò fors fallit! cui tot domus inclyta donis
 Verro solum, & nudo copia versa solo est.

ELEGIA SECVNDA.

1. Sara monet Abrahamum vt sui Isaaci salutem
 consulat & Ismaëlem expellat.
2. Abraham paret bene monenti.
3. Agar vt id agnouit furtim Abrahamum sæ-
 uitie arguit.
4. Vix tandem domo pulsa cum eiulatu discedit.

A ij

Bisgeminus